

בס"ד

נוהג היה הרבי הקדוש לבוא ולבקר את חסידיו וקהל עדתו אשר שכנו בעיר טבריה.

שבת אחת הגיע הצדיק והחיש פעמיו לעבר הבית כנסת .

בדרכו אל הקודש, פגשו בו חסידיו ואמרו לו:

רבי! הלא תדע מהו כוחו האדיר של אמירת 'נשמת כל חי' בבית מדרשנו???

בוא וראה כמה כוחו עז, ועוצמתו רבה!

הגיע הצדיק לתפילת שחרית והציבור כולו פתח בנעימה ובכיסופין באמירת 'נשמת כל חי'!!!

מכל עבר נשמעו קולות מבכים בערגה קסומה לאביהם שבשמים ומודים לו על כל נשימה ונשימה!

הרבי השתומם למראה הקסום של תפילת 'נשמת כל חי' שנאמר בעזות דקדושה, וחזר אל עבר אכסנייתו בהתפעלות אדירה!

במוצאי שבת - באו החסידים להיפרד מרובם, וייבקשו לשאול: אמור לנו רבנו! האם נהנה מר מאמירת 'הנשמת' שבבית מדרשנו???. האם נעם לאוזניכם הקדושות אמירת 'הנשמת' שבבית מדרשנו???

הביט בהם הרבי בחיוכו הנעים, והשיב:

דעו לכם יקירי!

אמירת ה'נשמת' שנאמרה בבית מדרשכם שמחתני מאוד מאוד, ואף גבוהה היא מעשרות ומאות 'נשמתים' ששמעתי מעודי ועד אתה!

אשריכם יידידי! ואשרי חלקכם!!!

אך דעו נא יידידי, דבר נוסף!

לשמח יהודי אחד שווה לקב"ה מאלף אלפי נשמתים כאלו!!!

לשמח יהודי אחד שווה לקב"ה מאלף אלפי נשמתים קסומים וענוגים ככל שיהיו!!!

דקה
סיפורים
dakardy35@gmail.com

